

SINIF EĞİTİMİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ AKADEMİK ERTELEME DAVRANIŞLARI VE ZAMAN YÖNETİM BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ¹

THE INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ACADEMIC PROCRASTINATION BEHAVIORS AND TIME MANAGEMENT SKILLS OF CLASSROOM TEACHER CANDIDATES

Tuğçe YARDIM*, Gizem ENGİN**

*Geliş Tarihi: 06.04.2022
(Received)*

*Kabul Tarihi: 06.06.2022
(Accepted)*

ÖZ: Çalışmada sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışları ile zaman yönetim beceri düzeylerinin tespit edilmesi ve akademik erteleme davranışı ile zaman yönetim becerileri arasındaki ilişkinin belirlenmesi hedeflenmiştir. Bu sebeple araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmada örneklem, tabakalı örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenmiştir. Türkiye'deki yedi coğrafi bölgenin her birini temsil eden yedi üniversite rastgele seçilmiştir. Araştırmanın örnekleminde yedi devlet üniversitesinin sınıf eğitimi ana bilim dalında öğrenim görmekte olan 665 öğretmen adayı yer almaktadır. Britton ve Tesser (1991)' in geliştirdiği, Alay ve Koçak (2002)'ın Türkçe'ye uyarladığı "Zaman Yönetimi Ölçeği" ve "Akademik Erteleme Ölçeği" veri toplama araçlarıdır. Akademik Erteleme Ölçeği" Çakıcı (2003) tarafından geliştirilmiştir. Çalışmada sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışına orta düzeyde sahip olduğu belirlenmiştir. Akademik erteleme davranışını en yüksek seviyede gösteren sınıf düzeyi 1. sınıf öğretmen adayları, en düşük seviyede gösteren sınıf düzeyi ise 2. sınıf öğretmen adayları olarak belirlenmiştir. Akademik başarı düzeylerine göre incelendiğinde ise akademik erteleme davranışını en az düzeyde sergileyen grubun akademik başarısı en yüksek olan grup olduğu görülmüştür. Araştırmada sınıf eğitimi öğretmen adaylarının zaman yönetim becerileri orta seviyede bulunmuştur. Zaman yönetim becerilerinin sınıf düzeyleri açısından anlamlı bir farklılık oluşturmadığı belirlenmiştir. Yüksek seviyede akademik başarısı olan grubun zaman yönetim becerilerinin de yüksek olduğu tespit edilmiştir. Çalışmada sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışlarının artmasıyla zaman yönetim becerilerinin azaldığı ortaya koyulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Akademik Erteleme, Öğretmen Adayları, Zaman Yönetimi.

ABSTRACT: In the study, it was aimed to determine the academic procrastination behaviors and time management skill levels of classroom education teacher candidates and to determine the relationship between academic procrastination behavior and time management skills. To this aim, relational survey model is used as research model of the

¹Bu çalışma, yürütücülüğü Doç. Dr. Gizem ENGİN tarafından yapılan "Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Erteleme Davranışları ve Zaman Yönetim Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi" başlıklı Tuğçe YARDIM'ın yüksek lisans tez çalışmasından uyarlanmıştır.

* Ege Üniversitesi, yardimtugce@gmail.com, ORCID: 0000-0003-3339-9639

** Doç. Dr., Ege Üniversitesi, gizem.engin@ege.edu.tr, ORCID: 0000-0003-2532-8136

study. Stratified sampling is used as sampling model. Seven universities representing each of the seven geographical regions in Turkey were randomly selected. Sample group of the study consists of 665 teacher candidates studying at classroom teaching departments of seven state universities. "Time Management Scale" and Academic Procrastination Scale" were used as data collection tools in the study. Time Management Scale" was developed by Britton and Tesser (1991) and adapted to Turkish by Alay and Koçak (2002). Academic Procrastination Scale" was developed by Çakıcı (2003). In the study, it was determined that the classroom education teacher candidates have a medium level of academic procrastination behavior. Teacher candidates at first grade showed highest level of academic procrastination whereas teacher candidates at second grade showed lowest level of academic procrastination. Analysis of academic achievement levels indicated that the group with the lowest level of academic procrastination had the highest academic achievement level. The study also revealed that teacher candidates studying at classroom teaching departments had medium level of time management skills and there isn't a significant difference between different grade levels. The groups with high level of time management skill had high level of time management skills. Additionally, it was found that increase in academic procrastination caused a decrease in time management skills.

Keywords: Academic Procrastination, Preservice Teachers, Time Management

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Procrastination behavior which is one of the important problems of individuals is encountered in various parts of life as well as educational life. Academic procrastination which is a type of procrastination behavior defines hindering academic responsibilities, postponing them to a later time, and delaying completion of activities (Akbaş and Gizir, 2010; Albayrak, Yazıcı and Reisoğlu, 2016; Kağan, 2009; Senecal, Julien and Guay, 2003). Academic procrastination which is a common negative phenomena in every stage of education is also an important problem for university students (Berber Çelik and Odacı, 2015). In occupational and educational life individuals' ability to complete their responsibilities in given time is related to time management skills. Negative attitude towards the concept of time, insufficient skills of planning and managing time can cause procrastination behavior. Time management is an individual's ability to efficiently and productively manage resources allocated for completion of a certain task in a pre-specified time (Ensari, 1995; Özcanlı and İlgün, 2008).

Individuals with adequate time management skills can use their time effectively in their occupational lives as well. Considering that people with advanced time management skills will be able to use time effectively in their professional lives, it is a situation that pre-service teachers should have developed time management skills in order to be successful in their professional lives. This study aims to determine level of academic procrastination and time management skills of teacher candidates who are expected to be role models to their students and keep up with all developments in this age of rapid changes and technology to be qualified and successful teachers.

Research statement of the study is "What is the relationship between teacher candidates' academic procrastination behavior and time management skills?"

Sub problems of the study are:

1. "What is the level of academic procrastination of teacher candidates studying at classroom teaching department?"
2. "Are there differences between different grades in academic procrastination behavior among teacher candidates studying at classroom teaching department?"
3. "Are there differences in academic procrastination behaviors of teacher candidates studying at classroom teaching departments in terms of their academic achievement levels?"
4. "What is the level of time management skills of teacher candidates studying at classroom teaching department?"
5. "Are there differences between different grades in time management skills among teacher candidates studying at classroom teaching department?"
6. "Are there differences in time management skills of teacher candidates studying at classroom teaching department in terms of their academic achievement levels?"
7. "What is the level of relationship between academic procrastination behavior and time management skills of teacher candidates studying at classroom teaching department?"

Methods

Design of the Research

This study, aiming to analyze the relationship between academic procrastination behavior and time management skills of teacher candidates, uses a correlational research model.

Population and Sample

The research population of the study is bachelor's degree students studying at classroom teaching departments of universities in Turkey. Stratified sampling method was used to determine the research sample. 665 students from seven universities which represent seven regions constitute sample group of the study.

Data Collection

"Academic Procrastination Scale" developed by Çakıcı (2003) was used as a data collection tool to present academic procrastination behaviors of teacher candidates studying at classroom teaching departments. "Time Management Scale" was used to measure time management skills. "Time Management Scale" used was developed by Britton and Tesser (1991) and adapted by Alay and Koçak (2002).

Data Analysis

SPSS 21.0 program was used for qualitative analysis of collected data. Distribution of scores for grade levels and academic achievement levels gathered from Academic Procrastination Scale and Time management scale were found using descriptive analysis methods. One-Way ANOVA was used to determine whether academic procrastination behavior and time management skills differ significantly according to grade level and academic achievement. Pearson Correlation Analysis was applied to analyze the relation between academic procrastination behaviors and time management skills.

Conclusion and Discussion

Mean score of teacher candidates participating in the study for Academic Procrastination Scale was found as 3.12. This result indicates that teacher candidates

studying in classroom teaching departments have a medium level of academic procrastination behavior. When academic procrastination behaviors are considered according to grade levels, it was found that the 2nd grade teacher candidates who showed the lowest level of academic procrastination behavior, and the 1st grade teacher candidates who showed the highest level of academic procrastination behavior were found. The second highest level of academic procrastination was found among 4th grade teacher candidates. Analysis carried out on the data revealed that there is a significant difference in scores obtained from Academic Procrastination Scale in terms of academic achievement levels. The lowest level of academic procrastination was found among teacher candidates between 3.51 and 4.00 academic achievement levels whereas the highest level of academic procrastination was found among teacher candidates between 2.00 and 3.00 academic achievement levels. The results indicate a negative relationship between academic procrastination behavior and academic achievement. The score obtained from Time Management Scale for teacher candidates is 3.24. This result indicates that teacher candidates studying classroom teaching have medium level of time management skills. The results of the analysis indicate that there isn't a statistically significant difference for time management skills of teacher candidates in terms of different grade levels. Despite a slightly higher score in favor of 4th graders, statistical analysis of the data doesn't indicate a significant difference. Total scores obtained from Time Management Scale and its sub-categories time planning, attitude towards time and time consumers indicate that teacher candidates between 2.00 and 3.00 academic achievement levels have the lowest scores for time management whereas teacher candidates between 3.51 and 4.00 academic achievement levels have the highest scores. As a result of the analyzes show that there is a highly effective negative relationship between teacher candidates' academic procrastination behavior and time planning, attitude towards time, time consumers as well as overall time management skills. It was concluded that as the academic procrastination behaviors of teacher candidates increase, their time management skills decrease.

1. GİRİŞ

Gündelik hayat içerisinde kişilerin yerine getirmesi gereken çeşitli sorumlulukları bulunmaktadır. Bu sorumlulukların yerine getirilmesi bazı nedenler etkisiyle geciktirilme durumunu oluşturmaktadır. Görev ve sorumlulukların tamamlanmaması durumunda oluşabilecek olumsuz durumlar düşünülmeden, işleri çeşitli nedenlerle geciktirme, farklı zamanlara öteleme durumu erteleme davranışıdır (Eerde, 2003; Solomon ve Rothblum, 1984). Bireylerin önemli sorunlarından biri olan erteleme davranışına çeşitli alanlarda olduğu gibi eğitim hayatında da rastlanmaktadır. Erteleme türleri arasında yer alan akademik erteleme, akademik kökenli sorumlulukların farklı nedenlerden dolayı aksatılması, ileri zamana ötelenmesi, faaliyetin tamamlanmasını geciktirme durumudur (Akbaş ve Gizir, 2010; Albayrak, Yazıcı ve Reisoğlu, 2016; Ataş Akdemir, 2019; Aydemir, 2018; Bulut ve Ocak, 2017; Kağan, 2009; Kaya ve Odacı, 2019; Senecal, Julien ve Guay, 2003). Eğitimin her aşamasında varlığını hissettiren akademik erteleme davranışı üniversite öğrencilerinin de önemli bir sorunudur (Berber Çelik ve Odacı, 2015). Üniversite döneminde öğrencilerde artan sorumluluklar göz önüne alındığında bu görevlerin nitelikli bir şekilde tamamlanması beklenen bir durum olmaktadır (Akbaş ve Gizir, 2010). Düşük sorumluluk bilinci ve motivasyon (Öztürk Başpınar, 2020), mükemmeliyetçilik duygusu (Solomon ve Rothblum, 1984), kaygı (Satıcı, 2020), tamamlanması gereken işin ilgi çekmemesi (Bulut ve Ocak, 2017), öz düzenleme becerilerindeki yetersizlik (Engin ve Genç, 2020), zamanı planlamada veya planlanan zamanın yürütülmesinde yaşanan sıkıntılar (Bulut ve Ocak, 2017; Vodanovich ve Seib, 1997; Yüksel, Sayın ve Dinç, 2020) akademik erteleme davranışının bazı nedenlerindedir.

Mesleki hayat ve eğitim hayatında bireylerin sorumluluğu altındaki faaliyetlerin verilen süre içerisinde bitirilmesi, zamanı verimli değerlendirme becerisiyle ilişkilidir. Zaman kavramına yönelik olumsuz tutum, zaman planlama ve zaman yönetim süreci becerisinin yetersizliği erteleme davranışına yol açabilmektedir. Zaman yönetimi, kişinin sınırlı olan zaman dilimi içerisinde tamamlaması gereken faaliyetlerini ve bu faaliyetler için kullanacağı kaynaklarını hedeflerine yönelik olarak etkili ve verimli bir şekilde yönetebilmesidir (Ensari, 1995; Özcanlı ve İlgün, 2008). Kişinin zamanı etkili bir şekilde değerlendirmesi için önceliklerini belirleyip bu öncelikler doğrultusunda planlar oluşturması gerekmektedir (Eldeleklioğlu, 2008; Fidan, 2011). Doğru zaman diliminde öncelikli işi yapmak etkili bir zaman yönetimi sağlanmasında önemlidir (Demirel ve Ramazanoğlu, 2005). Etkili bir zaman yönetimi için kişinin öncelikli olarak hedeflerini, hedefleri doğrultusunda zamanını ne şekilde değerlendirdiğini ve zaman kaybına yol açan faktörleri belirlemesi, zamanına yönelik farkındalığını geliştirmesi gerekmektedir (Eerde, 2003). Daha sonra belirlenen hedeflere önceliği vererek zaman planlanmalı ve kişi planladığı zamanını ne şekilde değerlendirdiğini

izlemelidir (Eerde, 2003). Mevcut zamanı etkili bir şekilde kullanma planlama ile mümkün olmaktadır (Yılmaz ve Aslan, 2002) Nitelikli bir zaman yönetiminin sağlanması akademik hayat üzerinde etkili olmaktadır (Baykut Öteleş, 2018; Dalı ve Pekel, 2017). Başarılı olmanın koşullarından birini de zamanın verimli bir şekilde kullanılması oluşturmaktadır (Alay ve Koçak, 2003). Bu doğrultuda öğrencilerin paha biçilemez bir kaynak olan zamanı planlayarak, verimli bir şekilde kullanarak hedeflerine ulaşmaları ve başarılı olmaları onlardan beklenen bir durum olmaktadır. Zaman yönetim becerileri gelişmiş kişilerin meslek hayatlarında da zamanı etkili bir şekilde değerlendirecekleri düşünüldüğünde öğretmen adaylarının da mesleki yaşamlarında başarılı olabilmeleri için zaman yönetim becerilerinin gelişmiş olması gereken bir durumdur. Bu çalışmada nitelikli ve başarılı bir mesleki hayat geçirmeleri beklenen, bilimin ve teknolojinin hız kazandığı çağa ayak uydurabilen, öğrencilerine iyi bir rol model olması beklenen sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışları ile zaman yönetim becerileri düzeylerinin ve akademik erteleme davranışı ile zaman yönetim becerileri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Araştırmanın problem cümlesi; “Sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışları ve zaman yönetim becerileri arasındaki ilişki nedir?” olarak oluşturulmuştur.

Araştırmanın alt problemleri;

1. “Sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışları ne düzeydedir?”
2. “Sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışlarında sınıf seviyelerine göre fark var mıdır?”
3. “Sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışlarında akademik başarılarına göre fark var mıdır?”
4. “Sınıf eğitimi öğretmen adaylarının zaman yönetim becerileri ne düzeydedir?”
5. “Sınıf eğitimi öğretmen adaylarının zaman yönetim becerileri arasında sınıf seviyelerine göre fark var mıdır?”
6. “Sınıf eğitimi öğretmen adaylarının zaman yönetim becerileri arasında akademik başarılarına göre fark var mıdır?”
7. “Sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışları ve zaman yönetim becerileri arasındaki ilişki ne düzeydedir?” şeklinde oluşturulmuştur.

2. YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli

Sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışları ve zaman yönetim becerileri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlayan bu çalışmada ilişkisel tarama modeli seçilmiştir. İki ya da ikiden fazla değişken arasındaki ilişkinin varlığını ya da derecesini saptamayı hedefleyen araştırma modeli ilişkisel tarama modelidir (Karasar, 2018).

2.2. Evren ve Örneklem

Türkiye Cumhuriyeti'ndeki üniversitelerin eğitim fakültelerinde sınıf öğretmenliği lisans programında öğrenim gören öğrenciler araştırmanın evrenini oluşturmaktadır. Araştırma örnekleminin belirlenmesinde tabakalı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Yedi bölgeyi temsil eden yedi üniversite rastgele belirlenmiştir. Araştırmanın örneklemini yedi bölgeyi temsil eden yedi devlet üniversitesinin sınıf eğitimi ana bilim dalında yer alan 665 öğretmen adayını oluşturmaktadır.

2.3. Veri Toplama Araçları

Araştırmada sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışlarını ortaya koyabilmek amacıyla "Akademik Erteleme Ölçeği" kullanılmıştır. Yararlanılan "Akademik Erteleme Ölçeği" ni Çakıcı (2003) geliştirmiştir. Sınıf eğitimi öğretmen adaylarının zaman yönetim becerilerini ölçebilmek için "Zaman Yönetimi Ölçeği" kullanılmıştır. Britton ve Tesser (1991) tarafından geliştirilen "Zaman Yönetimi Ölçeği" nin Türkçe'ye uyarlamasını Alay ve Koçak (2002) yapmıştır.

2.4. Veri Analizi

Verilerin nicel analizinde SPSS 21.0 paket programı kullanılmıştır. Akademik Erteleme Ölçeği'nin ve Zaman Yönetimi Ölçeği'nin sınıf düzeylerine ve akademik başarıya göre dağılımı betimsel analiz yöntemleri ile bulunmuştur. Akademik erteleme davranışının ve zaman yönetimi becerilerinin sınıf düzeyine ve akademik başarıya göre anlamlı farklılık gösterme durumunu ortaya koyabilmek için Tek Yönlü Varyans Analizi kullanılmıştır. Pearson Korelasyon Analizi uygulanarak akademik erteleme davranışları ile zaman yönetimi becerileri arasındaki ilişki incelenmiştir. Ulaşılan bulgular %95 ($p < 0.05$) anlamlılık seviyesinde incelenmiştir. Uygulanan ölçeklerin basıklık ve çarpıklık değerlerinin -1 ile 1 arasında bulunması verilerin normal dağıldığını göstermektedir (Morgan ve diğerleri, 2004). Bu doğrultuda veri analizi sürecinde parametrik testler kullanılmıştır.

3. BULGULAR

3.1. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Erteleme Davranışlarının Düzeyleri

Tablo 1. Akademik Erteleme Ölçeği Betimsel Sonuçları

	N	\bar{x}	SS	Min.	Maks.	Basıklık	Çarpıklık
AEÖ	665	49.99	13.49	20	94	.21	-.44

Tablo 1' e göre çalışmada yer alan sınıf eğitimi öğretmen adaylarının AEÖ puan ortalaması 3.12 olarak bulunmuştur. Elde edilen bulguya göre sınıf eğitimi öğretmen adaylarının orta düzeyde akademik erteleme davranışının olduğu ifade edilebilir.

3.2. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Erteleme Davranışlarının Sınıf Düzeylerine Göre Karşılaştırılması

Tablo 2. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Erteleme Ölçeği Puanlarının Sınıf Düzeylerine Göre Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Sınıf Düzeyleri	N	\bar{x}	SS
1.Sınıf	200	51.33	13.37
2.Sınıf	187	48.49	13.70
3.Sınıf	146	49.83	13.45
4.Sınıf	132	50.28	13.52
Toplam	665	50.00	13.49

Tablo 2' de sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme ölçeği puanları sınıf düzeylerine göre ele alındığında akademik erteleme davranışını en düşük seviyede gösteren grup 2. sınıf öğretmen adayları, en yüksek seviyede gösteren grup ise 1. sınıf öğretmen adayları olarak bulunmuştur. Akademik erteleme davranışını en yüksek seviyede sergileyen ikinci grup ise 4. sınıf öğretmen adayları olarak bulunmuştur.

Tablo 3. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Erteleme Ölçeği Puanlarının Sınıf Düzeylerine Göre ANOVA Sonuçları

Sınıf Düzeyi	sd	Kareler Toplamı	Karelerin Ortalaması	F	p
Gruplar arası	3	794	264.67	1.45	.22
Gruplar içi	661	120673.94	182.56		
Toplam	664	121467.95			

Tablo 3' te görüldüğü üzere sınıf eğitimi öğretmen adaylarının Akademik Erteleme Ölçeği puanları sınıf düzeyleri yönünden anlamlı bir farklılık oluşturmamaktadır, $F(3,661)=1.45, p=.22$.

3.3. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Erteleme Davranışlarının Akademik Başarı Düzeylerine Göre Karşılaştırılması

Tablo 4. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Erteleme Ölçeği Puanlarının Akademik Başarı Düzeylerine Göre Ortalamaları ve Standart Sapmaları

Akademik Başarı Düzeyleri	N	\bar{x}	SS
2.00-3.00	104	54.50	13.99
3.01-3.50	348	50.80	13.22
3.51-4.00	213	46.47	12.98
Toplam	665	50.00	13.53

Tablo 4' e göre en düşük seviyede akademik erteleme davranışını akademik ortalaması 3.51 – 4.00 aralığında olan öğretmen adaylarının sergilediği; akademik ortalaması 2.00-3.00 aralığında bulunan öğretmen adaylarının ise en yüksek seviyede akademik erteleme davranışında bulunduğu söylenebilir.

Tablo 5. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Erteleme Ölçeği Puanlarının Akademik Başarı Düzeylerine Göre ANOVA Sonuçları

Akademik Başarı Düzeyi	sd	Kareler Toplamı	Karelerin Ortalaması	F	p
Gruplar arası	2	4982.96	2491.49	14.16	.00*
Gruplar içi	662	116484.97	175.96		
Toplam	664	121467.95			

* $p < .01$

Tablo 5'e göre sınıf eğitimi öğretmen adaylarının Akademik Erteleme Ölçeği puanları akademik başarı düzeyleri yönünden anlamlı farklılık göstermektedir $F(2,662)=14.16$, $p=.00$. Farklılığın nedenini ortaya koymak için yapılan Tukey HSD testi sonuçları doğrultusunda akademik başarı düzeyi 2.00-3.00 ($\bar{x}=54.50$) arasında olan öğretmen adaylarının akademik başarı düzeyi 3.01-3.50 ($\bar{x}=50.80$) ve 3.51-4.00 ($\bar{x}=46.47$) arasında olan öğretmen adaylarına kıyasla akademik erteleme davranışında anlamlı derecede daha fazla buldukları belirlenmiştir. Akademik başarı düzeyi 3.01-3.50 arasında olan öğretmen adaylarının akademik başarı düzeyi 3.51-4.00 aralığında bulunan öğretmen adaylarına göre akademik erteleme davranışını daha fazla gösterdikleri söylenebilir. Akademik başarı düzeyi 3.51-4.00 aralığında yer alan öğretmen adaylarının en az düzeyde akademik erteleme davranışında buldukları söylenebilir.

3.4. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Zaman Yönetimi Beceri Düzeyleri

Tablo 6. Zaman Yönetimi Ölçeği Betimsel Sonuçları

	N	\bar{x}	SS	Min.	Maks.	Basıklık	Çarpıklık
Zaman Planlama	665	50.99	10.65	20	77	-.23	-.11
Zaman Tutumu	665	22.73	4.16	9	35	.23	-.05
Zaman	665	13.82	2.63	4	20	1.14	-.61
Harcattırıcılar							
ZYÖ	665	87.54	87.54	48	127	-.12	-.04

Tablo 6 incelendiğinde çalışmaya katılan sınıf eğitimi öğretmen adaylarının ZYÖ puan ortalaması 3.24 olarak bulunmuştur. Bu bulguya göre sınıf eğitimi öğretmen adaylarının orta düzeyde zaman yönetimi becerilerine sahip olduğu söylenebilir.

3.5. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Zaman Yönetimi Becerilerinin Sınıf Düzeylerine Göre Karşılaştırılması

Tablo 7. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Zaman Yönetimi Ölçeği Puanlarının Sınıf Düzeylerine Göre Ortalamaları ve Standart Sapmaları

	Sınıf Düzeyleri	N	\bar{x}	SS
Zaman Planlama	1.Sınıf	200	50.81	10.54
	2.Sınıf	187	50.42	10.85
	3.Sınıf	146	50.07	10.71
	4.Sınıf	132	53.10	10.28
	Toplam	665	51.00	10.65
Zaman Tutumu	1.Sınıf	200	22.52	4.23
	2.Sınıf	187	23.03	3.85
	3.Sınıf	146	22.76	4.07
	4.Sınıf	132	22.59	4.57
	Toplam	665	22.73	4.16
Zaman	1.Sınıf	200	13.73	2.39
	2.Sınıf	187	13.91	2.79
	3.Sınıf	146	13.88	2.59
	4.Sınıf	132	13.74	2.79
	Toplam	665	13.82	2.63
Harcattırıcılar	1.Sınıf	200	87.06	13.47
	2.Sınıf	187	87.37	14.12
	3.Sınıf	146	86.71	14.71
	4.Sınıf	132	89.43	15.12
	Toplam	665	87.54	14.27

Tablo 7'de görüldüğü üzere zaman planlama alt boyutunda en yüksek puana ulaşan grup 4. sınıf öğretmen adayları olarak belirlenirken, en düşük puana ulaşan grup ise 3. sınıf öğretmen adayları olarak bulunmuştur. Zamana karşı tutum alt boyutunda en yüksek puana sahip olan sınıf düzeyi 2. sınıf öğretmen adayları, en düşük puana ulaşan sınıf düzeyi ise 1. sınıf öğretmen adayları olarak belirlenmiştir.

Zaman harcattırıcılar alt boyutunda 1. ve 4. sınıf öğretmen adayları yaklaşık aynı puana sahip olup en düşük puana ulaşan gruplardır. En yüksek puan ortalamasına ise 2. sınıf öğretmen adayları ulaşmıştır. Zaman yönetimi ölçeğinin genelinden elde edilen puanlar incelendiğinde en yüksek puana 4. sınıf, en düşük puana ise 2. sınıf öğretmen adayları ulaşmıştır.

Tablo 8. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Zaman Yönetimi Ölçeği Puanlarının Sınıf Düzeylerine Göre ANOVA Sonuçları

	Sınıf Düzeyi	sd	Kareler Toplamı	Karelerin Ortalaması	F	p
Zaman Planlama	Gruplar arası	3	777.52	259.17	2.3	.07
	Gruplar içi	661	74469.44	112.66		
	Toplam	664	75246.96			
Zaman Tutumu	Gruplar arası	3	28.57	9.52	.55	.64
	Gruplar içi	661	11452.25	17.33		
	Toplam	664	11480.82			
Zaman Harcattırıcılar	Gruplar arası	3	4.67	1.57	.23	.87
	Gruplar içi	661	4572.31	6.92		
	Toplam	664	4576.98			
Zaman Yönetimi	Gruplar arası	3	623.99	208	1.02	.38
	Gruplar içi	661	134503.12	203.48		
	Toplam	664	135127.11			

Tablo 8'e göre uygulanan analizler sonucunda sınıf eğitimi öğretmen adaylarının zaman yönetimi becerilerinin sınıf düzeyleri açısından anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir. Zaman planlama ve zaman tutumu alt boyutları ile zaman yönetimi ölçeğinin genelinden 4. sınıf öğretmen adaylarının ulaştıkları puanlar diğer sınıf düzeylerine göre kısmen yüksek olmasına karşın uygulanan istatistik sonucunda farkın anlamlı olmadığı bulunmuştur.

3.6. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Zaman Yönetimi Becerilerinin Akademik Başarı Düzeylerine Göre Karşılaştırılması

Tablo 9. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Zaman Yönetimi Ölçeği Puanlarının Akademik Başarı Düzeylerine Göre Ortalamaları ve Standart Sapmaları

	Akademik Başarı Düzeyleri	N	\bar{x}	SS
Zaman Planlama	2.00-3.00	104	47.61	10.86
	3.01-3.50	348	50.78	10.40
	3.51-4.00	213	52.98	10.53
	Toplam	665	50.99	10.65
Zaman Tutumu	2.00-3.00	104	22.52	4.91
	3.01-3.50	348	22.63	4.09
	3.51-4.00	213	23	3.86
	Toplam	665	22.73	4.16
Zaman Harcattırıcılar	2.00-3.00	104	13.18	2.62
	3.01-3.50	348	13.71	2.70
	3.51-4.00	213	14.30	2.43
	Toplam	665	13.82	2.63
Zaman Yönetimi	2.00-3.00	104	83.32	15.03
	3.01-3.50	348	87.13	13.93
	3.51-4.00	213	90.28	13.91
	Toplam	665	87.54	14.27

Tablo 9'da sınıf eğitimi öğretmen adaylarının zaman yönetimi ölçeği genelinden, zaman planlama, zaman tutumu ve zaman harcattırıcılar alt boyutlarından ulaştıkları sonuçlar ele alındığında akademik başarı düzeyi 2.00 ile 3.00 aralığında yer alan grubun en düşük puana sahip olduğu gözlenmektedir. Akademik başarı düzeyi 3.51 ile 4.00 aralığında yer alan öğretmen adayları ise en yüksek puana ulaşmıştır.

Tablo 10. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Zaman Yönetimi Ölçeği Puanlarının Akademik Başarı Düzeylerine Göre ANOVA Sonuçları

	Akademik Başarı Düzeyi	sd	Kareler Toplamı	Karelerin Ortalaması	F	p
Zaman Planlama	Gruplar arası	2	2043.59	1021.79	9.24	.00 **
	Gruplar içi	662	73203.38	110.58		
	Toplam	664	75246.96			
Zaman Tutumu	Gruplar arası	2	22.94	11.47	.66	.51
	Gruplar içi	662	11457.60	17.31		
	Toplam	664	11480.82			
Zaman Harcattırıcılar	Gruplar arası	2	95.42	32.62	7.05	.00 *
	Gruplar içi	662	4481.56	6.77		
	Toplam	664	4576.98			
Zaman Yönetimi	Gruplar arası	2	3508.75	1754.37	8.82	.00 **
	Gruplar içi	662	131618.37	198.82		
	Toplam	664	135127.12			

** $p < .01$ * $p < .05$

Tablo 10'da da yer aldığı üzere Zaman Yönetimi Ölçeği'nin genelinde ve zaman planlama, zaman tutumu ve zaman harcattırıcılar alt boyutlarında akademik başarı düzeylerine göre anlamlı farklılık göstermektedir.

Zaman planlama alt boyutuna yönelik uygulanan ilişkisiz örneklem tek faktörlü varyans analizi doğrultusunda sınıf eğitimi öğretmen adayları arasında akademik başarı yönünden anlamlı farklılık bulunmaktadır $F(2,662)=9.24$, $p=.00$. Tukey HSD testi sonuçlarına göre akademik başarı düzeyi 2.00 - 3.00 ($\bar{x}=104$) aralığında olan öğretmen adaylarının, akademik başarı düzeyi 3.01-3.50 ($\bar{x}= 50.78$) ve 3.51-4.00 ($\bar{x}=52.98$) aralığında olan öğretmen adaylarına göre zamanı planlayabilme becerilerine anlamlı derecede daha az sahip oldukları söylenebilir. Akademik başarı düzeyi 3.01-3.50 arasında olan öğretmen adayları da akademik başarı düzeyi 3.51-4.00 aralığındaki öğretmen adaylarına göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir. Akademik başarı düzeyi arttıkça zamanı planlama becerisi de artmaktadır.

Zaman harcattırıcılar alt boyutuna yönelik sonuçlar incelendiğinde de akademik başarı düzeyleri açısından anlamlı bir farklılık saptanmıştır $F(2,662)=7.05$, $p=.00$. Tukey HSD testine göre akademik başarı düzeyi 3.51-4.00 ($\bar{x}=14.30$) aralığında yer alan öğretmen adaylarının, akademik başarı düzeyleri 2.00-3.00 ($\bar{x}=13.18$) ve 3.01-3.50 ($\bar{x}=13.71$) arasında olan öğretmen adaylarına

göre zaman harcattırıcılara anlamlı derecede daha az zaman ayırdıkları söylenebilir.

Zaman yönetimi ölçeğinin genelinden ulaşılan puanların akademik başarı düzeylerine göre anlamlı farklılık gösterdiği sonucu elde edilmiştir. Akademik başarı düzeyi 2.00-3.00 (\bar{x} =83.32) aralığında olan öğretmen adaylarının, akademik başarı düzeyi 3.01-3.50 (\bar{x} =87.13) ve 3.51-4.00 (\bar{x} =90.28) aralığındaki öğretmen adaylarına kıyasla anlamlı derecede daha düşük zaman yönetimi becerilerine sahip olduğu söylenebilir. Akademik başarı düzeyi 3.01-3.50 aralığında yer alan öğretmen adayları akademik başarı düzeyi 3.51-4.00 aralığında yer alan öğretmen adaylarına göre daha az zaman yönetimi becerilerine sahiptir.

3.7. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Erteleme Davranışları ile Zaman Yönetimi Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Tablo 11. Sınıf Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Erteleme Davranışları ile Zaman Yönetimi Becerileri Arasındaki İlişki

Değişkenler	1	2	3	4	5	\bar{x}	SS
1. Akademik Erteleme	--	-.63**	-.51**	-.55**	-.72**	50	13.53
2. Zamanı Planlama	--	--	.45**	.31**	.93**	51	10.65
3. Zaman Tutumu	--	--	--	.36**	.70**	22.73	4.16
4. Zaman Harcattırıcılar	--	--	--	--	.52**	13.82	2.63
5. Zaman Yönetimi	--	--	--	--	--	87.54	14.27

** $p < .01$

Tablo 11'e göre sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışları ile zaman planlama, zamana karşı tutumları, zaman harcattırıcılar alt boyutları ve zaman yönetimi becerileri arasında negatif yönlü büyük etki büyüklüğüne sahip bir ilişki gözlenmektedir. Elde edilen bulgu doğrultusunda öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışları arttıkça zaman yönetimi becerileri azalmaktadır.

Zaman yönetimi becerilerine ilişkin zaman planlama ile zamana karşı tutum ve zaman harcattırıcılar arasında orta seviyede olumlu yönde ilişki bulunmaktadır. Zaman planlama becerileri arttığında zamanı etkili bir şekilde kullanmaları da artmaktadır.

Zaman yönetimi ölçeğinin toplam puanı kendi alt boyutları ile olumlu yönde büyük bir etkiye sahiptir. Zaman yönetim becerileri arttığında zamanı planlama, zamanı verimli kullanma ve zaman harcattırıcılara karşı tutumu olumlu yönde artmaktadır.

4. SONUÇ ve TARTIŞMA

Çalışma içerisinde yer alan sınıf eğitimi öğretmen adaylarının Akademik Erteleme Ölçeği puan ortalamaları 3.12 olarak bulunmuştur. Ulaşılan bu sonuç doğrultusunda öğretmen adaylarının sahip olduğu akademik erteleme davranışının orta düzeyde olduğu söylenebilir. Alanyazında yer alan bazı araştırmalarda da öğretmen adaylarının orta düzeyde akademik erteleme davranışına sahip olduğu ifade edilmektedir (Engin ve Genç, 2020; Vural ve Gündüz, 2019).

Eğitimde önemli bir yeri olan sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışlarının orta düzeyde bulunması önemli bir sonuç olarak görülmektedir. Öğrencileri akademik erteleme davranışına yönelten nedenler olarak; üniversite dönemiyle birlikte sorumluluklarının artması, ekonomik ve duygusal olarak yaşanan sıkıntılar, yeni bir sosyal çevreye alışma konusunda yaşanan zorluklar veya sosyalleşmenin artması, öğretmenlere ve derslere ilişkin tutum, düşük motivasyon ve ilgi söylenebilir.

Akademik erteleme davranışları sınıf düzeylerine göre ele alındığında akademik erteleme davranışını en düşük seviyede gösteren sınıf düzeyi 2. sınıf öğretmen adayları, en yüksek seviyede akademik erteleme davranışı gösteren sınıf düzeyi 1. sınıf öğretmen adayları olarak bulunmuştur. Akademik erteleme davranışını en yüksek seviyede sergileyen ikinci grup ise 4. sınıf öğretmen adayları olmuştur.

Demir ve Kösterelioğlu (2015), akademik erteleme davranışını en düşük seviyede 4. sınıf öğretmen adaylarının sergilediğini; Öztürk Başpınar (2020), akademik erteleme eğiliminin sınıf düzeyi arttıkça arttığını; Yeşil ve Şahan (2012), akademik erteleme eğilimine en yüksek seviyede 4. sınıf öğrencilerinin sahip olduğunu; Atamtürk, Çalık Var ve Gökler (2020), akademik erteleme davranışının sınıf düzeyi yönünden farklılık oluşturmadığını ortaya koymuşlardır.

Akademik erteleme davranışını en fazla sergileyen grubun üniversite 1. sınıf öğretmen adayları olarak bulunması, bu grubun pandemi nedeniyle üniversite dönemine uzaktan eğitim ile başlaması, derslere okul ve sınıf ortamında değil evde daha rahat koşullarda katılması, Covid-19 salgınının öğrencilerin ders çalışma rutinleri veya günlük alışkanlıkları üzerinde etkilerini düşündürmektedir. Salgın koşulları ve uzaktan eğitim süreciyle birlikte, öğretim elemanları ve sosyal çevresiyle etkileşimlerinin, derslerde aktif olarak yer aldıkları zamanın, yüz yüze eğitime kıyasla düşmesi öğretmen adaylarının ilgi, motivasyon seviyeleri ve akademik erteleme davranışları üzerinde etkili olmuş olabileceği düşünülmektedir.

Akademik erteleme davranışını en yüksek seviyede gösteren ikinci grubun 4. sınıf öğretmen adayları olarak bulunması bu grubun, pandemi şartları nedeniyle öğretmen atamalarına yönelik olumsuz düşünceye girmelerinden, atanamama ve iş bulamama inançlarından, gelecek kaygısı yaşamalarından kaynaklanıyor olabileceği düşünülmektedir.

Akademik erteleme davranışını en düşük seviyede gösteren grubun 2. sınıf öğretmen adayları olarak belirlenmesi, Hayat Bilgisi Öğretimi ve Türkçe Öğretimi gibi öğretim programında öğrenci performansının yüksek olduğu uygulamalı derslerin üniversite üçüncü sınıfta başlaması etkili olmuş olabilir.

Uygulanan analizler doğrultusunda sınıf eğitimi öğretmen adaylarının Akademik Erteleme Ölçeği puanlarının akademik başarı düzeyleri yönünden anlamlı farklılık gösterdiği bulunmuştur. En düşük akademik erteleme davranışını akademik ortalaması 3.51- 4.00 aralığında yer alan öğretmen adaylarının, en yüksek akademik erteleme davranışını ise akademik ortalaması 2.00- 3.00 aralığında bulunan öğretmen adaylarının gösterdiği bulunmuştur. Ulaşılan sonuç akademik erteleme davranışı ile akademik başarının zıt yönde işlediğini göstermektedir. Alanyazında yer alan bazı çalışmalarda da benzer sonuçlara ulaşılmıştır (Balkıs ve Duru, 2010; Bulut, 2014; Çakıcı, 2003; Çetin, 2009; Sarioğlu, 2011; Solomon ve Rothblum, 1984).

Araştırmada ulaşılan sonuçlar doğrultusunda akademik erteleme davranışı seviyelerindeki farklılığın nedeni olarak; düşük seviyede akademik başarısı olan öğrencilerin akademik yönden gerekli gayreti göstermemelerinin, yüksek seviyede akademik başarısı olan öğrencilerin ise akademik açıdan başarısız olmamak için daha fazla gayret içerisinde olmaları düşünülmektedir.

Öğretmen adaylarının Zaman Yönetimi Ölçeği puan ortalaması 3.24 olarak bulunmuştur. Ulaşılan sonuca göre sınıf eğitimi öğretmen adaylarının orta düzeyde zaman yönetimi becerilerinin olduğu söylenebilir. Üniversite öğrencilerinin orta düzeyde zaman yönetimi becerileri olduğunu alanyazında yer alan bazı çalışmalar da ortaya koymuştur (Akyürek, 2021; Akyüz, Taşkın Yılmaz ve Aldemir, 2020; Aslan ve diğerleri, 2020; Dallı ve Pekel, 2017; Erdem, Pirinççi ve Dikmetaş, 2005; Karaoğlu, 2015; Tektaş ve Tektaş, 2010). Ekonomik olarak yaşanan zorlukların bazı öğrencileri ek işte çalışmaya yöneltmesi, salgın sürecinin ve sosyal izolasyonun bazı öğrencileri psikolojik yönde olumsuz olarak etkilemesi, uzaktan eğitim ile birlikte günlük rutinlerin değişmesi ve zamanı etkili bir şekilde yönetme çabasının düşmesinin araştırmadan elde edilen sonuçlar üzerinde etkisi olabilir.

Yapılan analizler doğrultusunda sınıf eğitimi öğretmen adaylarının zaman yönetimi becerilerinin sınıf düzeyleri yönünden anlamlı farklılık göstermediği bulunmuştur. 4. sınıf öğretmen adaylarının zaman planlama ve zaman tutumu alt boyutları ile zaman yönetimi ölçeğinin genelinden aldıkları puanlar diğer sınıf düzeylerine göre kısmen yüksek seviyede olmasına karşın uygulanan istatistikler doğrultusunda bu farkın anlamlı olmadığına ulaşılmıştır. Elde edilen sonucun nedeni olarak 4. sınıf öğrencilerinin dershaneye devam etme, KPSS'ye hazırlanma, okul derslerini ve sınavlarını yürütme gibi aynı anda pek çok sorumluluğunun olması olarak düşünülmektedir. Alanyazında zaman yönetimi becerilerinin sınıf düzeyinin artması ile arttığını ortaya koyan bazı çalışmalar yer almaktadır

(Çağlıyan ve Göral, 2009; Misra ve McKean, 2000; Sezen, 2013). Zaman yönetim becerilerinin sınıf seviyelerine göre farklılaşmadığını ortaya koyan çalışmalar da alanyazında mevcuttur (Bezci, 2018; Deniz, 2019; Erdem ve diğerleri, 2004; Küçüktop, 2018).

Zaman yönetimi ölçeğinin genelinde ve zaman planlama, zaman tutumu ve zaman harcattırıcılar alt boyutlarında, akademik ortalaması 2.00-3.00 arasında olan grup en düşük puana, akademik ortalaması 3.51 ile 4.00 aralığında yer alan grup ise en yüksek puana ulaşmıştır. En başarılı olan grup en yüksek puana ulaşan grup olmuştur.

Sınıf eğitimi öğretmen adaylarının zaman planlama, zaman tutumu ve zaman harcattırıcılar alt boyutlarından ve Zaman Yönetimi Ölçeği genelinden aldıkları puanlar akademik başarı düzeyleri yönünden anlamlı farklılık oluşturmaktadır. Akademik ortalaması 2.00 - 3.00 aralığında olan, zaman yönetim becerileri düşük seviyede bulunan bu grubun işlerine gerekli süreyi ayırma konusunda yeterli olamadıkları düşünülmektedir. Akademik başarısı en üst düzeyde 3.51 - 4.00 aralığında bulunan öğrencilerin de Zaman Yönetimi Ölçeği genelinden en yüksek seviyede puanı almaları akademik olarak farkındalığa ve zaman yönetim becerilerine yüksek seviyede sahip olabilecekleri şeklinde yorumlanabilir.

Alanyazında bu sonucu destekleyen bazı çalışmalar da yer almaktadır (Akyüz ve diğerleri, 2020; Britton ve Tesser, 1991; Durmaz, Hüseyinli ve Güçlü, 2016; Hacıbalayeva, 2017; Tektaş ve Tektaş, 2010). Zaman Yönetimi Ölçeği bazı alt boyutlarında farklılaşma tespit edemeyen veya farklı sonuçlara ulaşan çalışmalar da mevcuttur (Alay ve Koçak, 2003; Andıç, 2009; İşcan, 2008).

Analizler doğrultusunda sınıf eğitimi öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışları ile zaman yönetimi becerileri, zamanı planlama, zamana karşı tutumları, zaman harcattırıcılar alt boyutları arasında negatif yönde büyük etkiye sahip ilişki varlığı tespit edilmiştir. Öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışları arttıkça zaman yönetimi becerilerinin azaldığı sonucuna ulaşılmıştır. Ulaşılan sonuçların alanyazında yer alan bazı çalışmaların sonuçları ile benzerlik gösterdiği gözlenmektedir (Kağan, 2009; Sarıkaya Aydın ve Koçak 2016; Yeşil ve Şahan, 2012).

Covid-19 salgını nedeniyle uzaktan eğitim sürecine başlanmasının, öğrenme sürecindeki kontrolün daha fazla öğrenciye ait olmasının, uzaktan eğitim sürecinin yüz yüze eğitime kıyasla zaman ve mekan esnekliğine imkan vermesinin, öğrencilerin zaman planlama ve zaman yönetimi gayreti içerisine girmemesine ve buna ilişkin erteleme davranışının ortaya çıkmasına neden olabilir. Akademik görevlerin kısa sürede tamamlanmasına ilişkin sahip olunan inanç öğrencilerin bu görevlere başlama sürelerini öteleyebilmekte, zaman yönetiminin sağlanamaması nedeniyle gösterilen erteleme davranışı eğilimi artabilmektedir.

KAYNAKÇA

Akbay, S. ve Gizir, C. (2010). Cinsiyete göre üniversite öğrencilerinde akademik erteleme davranışı: akademik güdülenme, akademik özyeterlik ve akademik yüklenme stillerinin rolü. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(1), 60-78.

Akyürek, M. İ. (2021). Üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi becerileri. *Yükseköğretim Dergisi*, 11(1), 139-147.

Akyüz, M., Taşkın Yılmaz, F. ve Aldemir, K. (2020). Zaman yönetim becerilerinin akademik başarı ile ilişki. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 19(73), 414-424.

Alay, S. & Koçak, S. (2002). Validity and reliability of time management questionnaire. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22(2), 9-13.

Alay, S. ve Koçak, S. (2003). Üniversite öğrencilerinin zaman yönetimleri ile akademik başarıları arasındaki ilişki. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 35(35), 326-335.

Albayrak, E., Yazıcı, H. ve Reisoğlu, S. (2016). Üniversite öğrencilerinde kişilik özellikleri, akademik öz-yeterlik, akademik kontrol odağı ve akademik erteleme. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (38), 90-102.

Andıç, H. (2009). *Üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi becerileri ile akademik başarıları arasındaki ilişki*. Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Afyonkarahisar.

Aslan, M., Ağiroğlu Bakır, A. ve Umur Erkuş, Z. (2020). Öğretmen adaylarının zaman yönetimi becerileri ile akademik öz-yeterlik algıları arasındaki ilişki. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Eğitim Dergisi*, 2(1), 1-14.

Atamtürk, E., Çalık Var, E. ve Gökler, R. (2020). Üniversite öğrencilerinin internet bağımlılıkları ve akademik erteleme davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Sosyal Politika ve Sosyal Hizmet Çalışmaları Dergisi*, 1(1), 1-20.

Ataş Akdemir, Ö. (2019). Academic Procrastination Behaviors of Preservice Teachers in Turkish Context. *World Journal of Education*, 9(2), 13-21.

Aydemir, S. (2018). Çalışanlarda erteleme davranışı (işyeri prokrastinasyonu) gelişiminde zaman tuzaklarının etkisi. *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(6), 1031-1040.

Balkıs, M. ve Duru, E. (2010). Akademik erteleme eğilimi, akademik başarı ilişkisinde genel ve performans benlik saygısının rolü. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 27(27), 159-170.

Baykut Öteleş, Ş. (2018). Üniversite öğrencilerinin zaman kullanma becerilerinin akademik performans üzerine etkisi: Sakarya üniversitesi örneği. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 5(8), 12-21.

Berber Çelik, Ç. ve Odacı, H. (2015). Akademik erteleme davranışının bazı kişisel ve psikolojik değişkenlere göre açıklanması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30(3), 31-47.

Bezci, H. (2018). *Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin zaman yönetimi becerilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale Üniversitesi, Kırıkkale.

Britton, B. K. & Tesser, A. (1991). Effects of time-management practices on college grades. *Journal of Educational Psychology*, 83(3), 405-410.

Bulut, R. (2014). *Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Akademik Erteleme Davranışlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Afyonkarahisar.

Bulut, R. ve Ocak, G. (2017). Öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışlarını etkileyen etmenler. *E-Uluslararası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 8(2), 75-90.

Çağlıyan, V. ve Göral, R. (2009). Zaman yönetimi becerileri: Meslek yüksek okulu öğrencileri üzerine bir değerlendirme. *Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 11(17), 174-189.

Çakıcı, D. Ç. (2003). *Lise ve üniversite öğrencilerinde genel erteleme ve akademik erteleme davranışının incelenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Çetin, Ş. (2009). Eğitim fakültesi öğrencilerinin akademik erteleme davranışlarına ilişkin görüşlerinin incelenmesi. *Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25, 1-7.

Dallı, M. ve Pekel, A. (2017). Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin gelecek zaman algı düzeyleri ile zaman yönetimi davranışlarının bazı değişkenlere göre değerlendirilmesi. *Journal of Human Sciences*, 14(2), 1420-1434.

Demir, F. ve Kösterelioğlu, İ. (2015). Öğretmen adaylarının akademik erteleme eğilimlerinin incelenmesi. *Journal of International Social Research*, 8(39), 595-603.

Demirel, E. T. ve Ramazanoğlu, F. (2005). Yöneticiler açısından etkin zaman yönetimi tekniklerinin değerlendirilmesi. *Fırat Üniversitesi Doğu Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 30-35.

Deniz, D. (2019). *Ortaöğretimde öğrenim gören öğrencilerin zaman yönetimi düzeyleri*. Yüksek Lisans Tezi, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.

Durmaz, M., Hüseyinli, T. ve Güçlü, C. (2016). Zaman yönetimi becerileri ile akademik başarı arasındaki ilişki. *Itobiad: Journal of the Human & Social Science Researches*, 5(7), 2291-2303.

Eerde, W. V. (2003). Procrastination at work and time management training. *The Journal of Psychology, 137*(5), 421-434.

Eldeleklioğlu, J. (2008). Ergenlerin zaman yönetimi becerilerinin kaygı, yaş ve cinsiyet değişkenleri açısından incelenmesi. *Elementary Education Online, 7*(3), 656-663.

Engin, G. ve Genç, S. Z. (2020). Öğretmen adaylarının akıllı telefon ekran kullanım süreleri ile akademik erteleme davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 18*(1), 314-325.

Ensari, H. (1995). Zaman yönetimi. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi, 7*(7), 97-103.

Erdem, R., Pirinçci, E., ve Dikmetaş, E. (2005). Üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi davranışları ve bu davranışların akademik başarı ile ilişkisi. *Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 7*(14), 167-177.

Fidan, Y. (2011). Özel sektör ve kamu yöneticilerinin zaman yönetimi davranışlarının karşılaştırılması. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 4*(6), 47-74.

Hacıbalayeva, A. (2017). *Lisansüstü öğrencilerinin zaman yönetimi becerilerinin incelenmesi: Ondokuz mayıs üniversitesi ve azerbaycan devlet iktisat üniversitesi karşılaştırması*. Yüksek Lisans Tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun.

İşcan, S. (2008). *Pamukkale üniversitesi öğrencilerinin zaman yönetimi becerilerinin akademik başarıları üzerindeki etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Pamukkale Üniversitesi, Denizli.

Kağan, M. (2009). Üniversite öğrencilerinde akademik erteleme davranışını açıklayan değişkenlerin belirlenmesi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, 42*(2), 113-128.

Karaoğlu, B. (2015). *Erciyes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin zaman yönetimi davranışlarının farklı değişkenler açısından incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Erciyes Üniversitesi, Kayseri.

Karasar, N. (2018). *Bilimsel araştırma yöntemi* (33. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Kaya, Ö. S. ve Odacı, H. (2019). Birey merkezli terapiye dayalı bir psiko-eğitim programı akademik erteleme davranışı üzerinde ne kadar etkili? Bir değerlendirme çalışması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi, 9*(53), 261-295.

Küçüktop, C. (2018). *Spor yapan üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi*. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya.

Misra, R. & McKean, M. (2000). College students' academic stress and its relation to their anxiety, time management, and leisure satisfaction. *American Journal of Health Studies, 16*(1), 41-51.

Morgan, A. G., Leech, N. L., Gloeckner, G. W. & Barrett, K. C. (2004). *SPSS for introductory statistics use and interpretation*. London: Lawrence Erlbaum Associates Publishers.

Özcanlı, D. ve İlgün, S. (2008). Yoğun bakım hemşireliği ve zaman yönetimi. *Yoğun Bakım Hemşireliği Dergisi*, 12(1), 23-25.

Öztürk Başpınar, N. (2020). Üniversite öğrencilerinin genel erteleme davranışları ile akademik erteleme davranışları arasındaki ilişki, *Turkish Studies*, 15(2), 1197-1219.

Sarıkaya Aydın, K. ve Koçak, S. (2016). Üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi becerileri ile akademik erteleme düzeylerinin incelenmesi. *Uşak Üniversitesi Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 2(3), 17-38.

Sarioğlu, A. F. (2011). *Öğretmen adaylarının akademik erteleme eğilimi ile mükemmeliyetçilik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi, İstanbul.

Satıcı, B. (2020). Üniversite öğrencilerinde duygusal zekâ ile okul doyumunu ilişkisinde akademik mükemmeliyetçilik ve ertelemenin sıralı aracılığı. *Yaşadıkça Eğitim*, 34(1), 28-41.

Senecal, C., Julien, E., & Guay, F. (2003). Role conflict and academic procrastination: A self-determination perspective. *European Journal of Social Psychology*, 33(1), 135-145.

Sezen, A. (2013). İlahiyat fakültesi öğrencilerinin zaman yönetimi becerilerinin incelenmesi. *Akademik Bakış Dergisi*, 38, 1-18.

Solomon, L. J. & Rothblum, E. D. (1984). Academic procrastination: frequency and cognitive-behavioral correlates. *Journal of Counseling Psychology*, 31(4), 503.

Tektaş, M. ve Tektaş, N. (2010). Meslek yüksekokulu öğrencilerinin zaman yönetimi ve akademik başarıları arasındaki ilişki. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 23, 221-229.

Uçar, H. (2020). Uzaktan eğitimde akademik erteleme davranışını ve akademik erteleyicileri anlamak. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi*, 6(3), 40-55.

Vodanovich, S. J. & Seib, H. M. (1997). Relationship between time structure and procrastination. *Psychological Reports*, 80(1), 211-215.

Vural, L. ve Gündüz, G. F. (2019). Öğretmen adaylarının akademik erteleme davranışları ile bilişsel farkındalık düzeyleri arasındaki ilişki. *İlköğretim Online*, 18(1), 307-330.

Yeşil, R. ve Şahan, E. (2012). Öğretmen adaylarının akademik işlerini erteleme nedenleri. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(2), 218-236.

Yılmaz, A. ve Aslan, S. (2002). Örgütsel zaman yönetimi. *CÜ İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 3(1), 25-46.

Yüksel, M. Y., Sayın, M. ve Dinç, S. (2020). Lise öğrencilerinin akademik erteleme davranışlarının yordanmasında bilişsel esneklik ve ruminasyonun etkisi. *IBAD Sosyal Bilimler Dergisi*, (Özel Sayı), 202-218.